

نشست صبا با عوامل نمایش «راهنمای جامع هیولا شدن»

وجوه پنهان و آشکار یک جنایت در درامی روانکاوانه

نمایش «راهنمای جامع هیولا شدن» به لحاظ ژانری اثری متفاوت در بین اجراهای چند ماهه اخیر سالن‌های نمایشی محسوب می‌شود. نمایشی که بر اساس داستانی واقعی در ژانر معمایی، درام و جنایی در پیش چشم مخاطب قرار گرفته است. سهاب محبعلی با درک درست از داستان نمایش خود توانسته نمایشی گیرا و اثر گذار را به مخاطب عرضه کند. آیلار نوشهری بازیگر با سابقه و توانمند تئاتر با حضوری موثر در نقشی خاص و جذاب فرشته (شیطان) موتور محرکه اعمال کریس می‌شود و محمدرضا حسن زاده در قالب نقش کریس توانسته وجوه پنهان و آشکار شخصیت کریس را به منصفه ظهور در بیاورد. «راهنمای جامع هیولا شدن» تا پایان آذر راس ساعت ۲۰:۱۵ در تئاتر شهر زاد روی صحنه است. خبرنگار صبا با سهاب محبعلی، آیلار نوشهری و محمدرضا حسن زاده درباره نمایش «راهنمای جامع هیولا شدن» به بحث و گفت‌وگو نشست است که در ادامه می‌خوانید.

احمد محمد اسماعیلی
گفت‌وگو

ایده شکل‌گیری نمایش «راهنمای جامع هیولا شدن» چگونه در ذهنتان شکل گرفت؟

سهاب محبعلی: در سال‌های اخیر بعد از اجراهایی نظیر شب جنایتکاران، غارنشینان، آنورا و موشمرگی و... روند مستمری را طی کرده‌ام برای رسیدن به «تئاتر ژانر»، که تقریباً در تئاتر ما فراموش شده است و اغلب نمایش‌های ایرانی یا انتزاعی و با رئالیسم اجتماعی افراطی است. تلاش کردم مسیرم را جدا کنم و در تئاتر ژانر کار کنم. ایده شکل‌گیری نمایش بر اساس داستانی واقعی بود که در سال ۲۰۱۸ در کلرادو آمریکا رخ داد و طی آن مردی امریکایی به نام کریستوفر واتس همسر باردار و دو دخترش را به قتل رساند که بازتاب زیادی در رسانه‌های جهانی داشت. روانشناسان به این نتیجه رسیده بودند که این مرد دچار جنون هم نشسته و مسیری را طی کرده و هیولایی شده که چنین جنایات‌هایی را مرتکب می‌شود. این موضوع و خشونت‌هایی که داشت خیلی برایم دردناک بود و فکر کردم جذابیت‌های دراماتیک دارد.

با این روند پروسه نوشتن متن آغاز شد.....

محبعلی: بله، با اتمام نوشتن متن مقدمات اجرای نمایش و تمرینات در یک پروسه چند ماهه آغاز شد و خوشبختانه با همدلی تیم اجرایی کارها خوب پیش رفت.

به «تئاتر ژانر» اشاره کردید. نمایش را که دیدم در خلال شکل‌گیری درام از ژانرهای زیادی مثل معمایی، روان‌کاوانه، پلیسی و عاشقانه استفاده کرده‌اید...

محبعلی: در تئاتر معمولاً از فضای کمدی، تراژیک و فضای ابزورد زیاد جدا نمی‌شویم. مبنای نمایش ما بر اساس اجرایی در ژانر دلهره‌آور بود و پس زمینه‌های اجتماعی، خانوادگی، روانشناسانه و جنایی در آن وجود داشت و دلیل چنین مسئله‌ای هم بستر قصه‌ای بود که باید برای مخاطب فضاسازی می‌شد.

در تئاتر به خصوص برای بازیگران زن امکان ایفای نقش‌های متفاوت بسیار بیشتر از سینما و تلویزیون است و این مسئله در

